

Leden

Divadelní zpravodaj

114. sezóna 2023/2024

24. ROČNÍK GRAND FESTIVALU SMÍCHU

S PETREM ABRAHAMEM NAD BLÁZINCEM BOŽÍM

ČTYŘI ROKY S KAROLÍNOU ŠAFRÁNKOVOU

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

↔ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ

Leden

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	7.	15:00	V. Poldauf Riedlbauchová / TO JE ANDĚLENÍ!	P_N
			Poetická groteska o nezvyklé návštěvě. Představte si, že vám takhle jednoho dne zničehonic spadne domů anděl... Režie V. Poldauf Riedlbauchová. Divadlo Drak, Hradec Králové	
PONDĚLÍ	8.	10:00	TO JE ANDĚLENÍ!	Š_K
		17:00	TO JE ANDĚLENÍ!	P_P
ÚTERÝ	9.	19:00	KDO SE BOJÍ BEATLES KONEC 21:10	M
STŘEDA	10.	19:00	K. Lednická – A. Saavedra / ŠIKMÝ KOSTEL	
			Kronika ztraceného města Karwiná jako autentické svědectví o životě obyčejných lidí, procházejících dějinami. Hrají N. Lichý, B. Křupková, J. Goetzová a další. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. Divadlo Petra Bezruče, Ostrava	

ČTVRTEK	11.	17:30	BLÁZINEC BOŽÍ		J
PÁTEK	12.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 21:40	
SOBOTA	13.	18:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	KONEC 20:10	T 2023
NEDELE	14.	10:30	WINTERSHOW PARDUBICE 1		
			Vystoupení taneční školy SelectDance .		
		14:45	WINTERSHOW PARDUBICE 2		
PONDĚLÍ	15.	19:00	NÁHRADA ZA 8. 10. J.-J. Bricaire – M. Lassayques / VELKÁ ZEBRA		
			aneb JAK ŽE SE TO JMENUJETE?		
			Komedie o tom, proč před problémy (ne)utíkat. Christian s každou ženou vydrží jen chvíli. Vztah ukončuje uzavřením životní pojistky ve prospěch své ženy a předstírá, že se utopil. Podaří se mu to i tentokrát? Hrají O. Vetchý, J. Dulava, J. Ježková a další. Režie P. Palouš. Divadlo Palace, Praha		
ÚTERÝ	16.	18:00	DO NEBES!	KONEC 20:30	N
STŘEDA	17.	17:00	DO NEBES!	KONEC 19:30	ZADÁNO
ČTVRTEK	18.	18:00	MARYŠA	KONEC 20:00	V
PÁTEK	19.	10:00	MARYŠA	KONEC 12:00	ŠK
		18:00	NORMÁLNÍ DEBIL 1	KONEC 19:40	
NEDELE	21.	18:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 19:55	
22. – 29.1.			GRAND FESTIVAL SMÍCHU	 str. 12–16 	
			Kompletní program naleznete dále ve zpravodaji, na divadelním webu www.vcd.cz nebo přímo na stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz , kde budou uveřejňovány i fotografie z průběhu festivalu či denní Festivalové novin(ky) s rozhovory s hosty či střípky ze zákulisí.		
STŘEDA	24.	9:30	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 11:30	ŠK
ÚTERÝ	30.	19:00	MAKROPULOS musical	KONEC 21:50	F 2023
STŘEDA	31.	10:30	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		ŠK
			Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		17:30	BLÁZINEC BOŽÍ		S

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	8.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20	 R3
PONDĚLÍ	15.	18:00	TOMÁŠ HÁJEK – FAERSKÉ OSTROVY A GRÓNSKO		
			Cestovatelská přednáška o jedněch z nejatraktivnějších severovýchodních destinací, které lze navštívit jako běžní turisté.		

V. MALÁ, ORLANDO, FOTO D. KONEČNÝ

STŘEDA **17.** 19:00 **ORLANDO** KONEC 20:40 ⇌ **P1c+P2c**

PONDĚLÍ **22.** 8:30 **B. Němcová – K. Plešková** **str. 25** **ŠK**
10:00 **O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH**

Netradiční pohádkový muzikál o Maruše, která v nouzi najde pomoc u kouzelných měsíčků.
Režie Z. Rumpík. **Mladé divadelní studio LAIK**

22. – 29.1. **GRAND FESTIVAL SMÍCHU** **str. 12–16**

AUTOMATICKÉ MLÝNY

ÚTERÝ **23.** 19:00 **V. Vášová / PRSTÍČKY SI ŘEZEŠ A PÁLÍŠ** KONEC 20:15 ⇌ **E1**

Korespondence muže a ženy během dvou světových válek jako scénické čtení v prostorách galerie GAMPA. Hrají R. Chvalová a Š. Pospíšil. Režie V. Vášová. **Cyklus INprojekty**

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA **10.** 19:00 **VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ** **CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)** **CH**

SOBOTA **20.** 19:00 **PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD** **KOLÍN**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

O. Brousek – R. Balaš / DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. 13. srpna 1891 se nad Pardubicemi vznášel balón Victor Hugo, který přiletěl z Prahy, a osmlétemu Janu Kašparovi vnuke touhu létat... Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špiner a další. Režie R. Balaš.

P. Abraham / BLÁZINEC BOŽÍ str. 7-9

Napínavý příběh na motivy románu H. Manna Mládí krále Jindřicha IV. o vzestupu monarchie, kterého historici nazývají jedním z prvních humanistů. Proč se sňatek Jindřicha Navarrského a Markéty z Valois, který měl být symbolickým aktem smíru mezi katolíky a protestanty, zvrhl v krvelačnou bartolomějskou noc? V hlavní roli L. Špiner. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špiner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

A. Ayckbourn / INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

S vtipem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Šafránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Štindl.

V. Klimáček / KDO SE BOJÍ BEATLES

Láskyplná groteska o frustracích středního věku. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho žena je melancholická a denně luxuje. V jejich bytě se střídají podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

V. Woolfová – M. David / ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vášeň... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie M. David.

N. J. Berry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Příběh nevyhnutelného sblížení i mjení od dětství až do dne X. Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých, o nezadržitelnosti prchajících okamžiků, za nimiž se otevírají nové, neznámé prostory... Hrají K. Šafránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc j. h.. Režie P. Novotný.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v užší nominaci na Cenu Thálie 2023. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Aktualizovaná verze kriminální komedie z kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím prované vesnické děvčice, který klade zcela současné otázky – Co všechno si lze koupit, nebo prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

L. Rosten – M. Hanuš PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluďnostech studia i výuku cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 1

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“ nebo vysílání Československé televize. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průsviháče Norberta Intrubise odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

FANTASTICKÉ DIVADLO, FOTO J. SEJKORA

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ, FOTO R. KALHOUS

PŘIPRAVUJEME NA ÚNOR

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	10.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD			
STŘEDA	14.	19:00	D. Churchill / NA OCET	PŘEDPREMIÉRA		
			Svižná komedie o dvou smolařích a nepřízni osudu, ale s docela slibným koncem. Hrají L. Vlasáková a J. Dolanský. Režie J. Strach. Divadlo Metro, Praha			
PÁTEK	16.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ			
SOBOTA	17.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO			
NEDĚLE	18.	19:00	PETR HAPKA a jeho potměšilí hosté	✦		
SOBOTA	24.	19:00	L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?	I. PREMIÉRA		P1
			Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl. V hlavních rolích J. Láška a J. Pejchal. Režie A. Keita.			
NEDĚLE	25.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	II. PREMIÉRA		P2

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	8.	20:00	LiStOVáNí – LOSOS V KALUŽI		
			Dámská jízda s autorkou knihy M. Lukáškovou, dále účinkují V. Hollá a P. Dostálová.		
NEDĚLE	11.	15:00	O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH	↔	str. 25
STŘEDA	14.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	↔	str. 20

ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENA

BLÁZINEC BOŽÍ Petra Abrahama

P. ABRAHAM ALIAS P. NOVOTNÝ NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY BLÁZINEC BOŽÍ, FOTO: J. SEJKORA

Jméno dramatika Petra Abrahama je ve VČD dobře známé, je to autorský pseudonym našeho kmenového režiséra PETRA NOVOTNÉHO. Podepsal jím mimo jiné hry Čachtická paní, Rasputin, Tančírna, Mimo záznam, Makropulos musical. 16. prosince jsme uvedli premiéru další jeho hry Blázinec Boží. Hru napsal na motivy románu Heinricha Manna Mládí krále Jindřicha IV., pracoval na ní několik let a nyní ji režisoval.

Na zahajovací zkoušce jste vzpomněl na své první setkání s románem Mládí krále Jindřicha IV. v roce 1969. Jak na vás zapůsobil?

Jako raketa na jinou planetu. Bylo pár měsíců po pohřbu Jana Palacha, vzpomínky na něj námi otřáslы na dlouhou dobu. Pro mou generaci to byl počátek nejhorší bídy ducha. Nic horšího nikdo z nás předtím ani potom nezažil, protože v padesátých letech jsme byli ještě děti. Tohle byl náš Mnichov, obrovské generační trauma z politiky. A v té chvíli vychází šestisetstránkový román.

Četl jsem ho ve dne v noci až do konce a opravdu mě v těch dnech přenesl do jiného světa. Dvě věci mě zasahovaly úplně bezprostředně: bylo mi dvacet a musel jsem se velmi zabývat otázkou, budu-li dost dobrý pro svět, do kterého jsem vstupoval. Byl jsem na začátku vysoké školy, na začátku manželství a četl jsem si o klukovi, kterému byl v osmi letech zvěstován úděl, že bude králem Francie. On tu tíhu musel unést a celý život se snažil dostat úkolu, který mu byl svěřen: být dost dobrý pro obrovské poslání, stát se panovníkem jedné z největších

mocností té doby. To bylo pro mě velmi vzrušující a návodné, Heinrich Mann mě vedl k určitému životnímu postoji. Tak jako dvacetiletý Jindřich prožíval náboženských válek, já jsem prožíval počínající normalizaci, kdy každý musel najít způsob, jak přežít. To byla jedna věc. A druhá, pro mě taky velmi podstatná: byl jsem ateista, nikdy jsem nebyl veden k žádnému náboženství. Zároveň jsem byl už jako kluk, a dodneška jsem, nadšený životem Ježíše Krista. Nikoli jako Boha, ale jako mimořádného člověka. A s touhle životní výbavou jsem najednou četl o lidech, pro které je Bůh důvodem k vraždění. Nebo – z druhé strany – důvodem k obětování vlastního života. Tahle témata mě unášela od kádrováků normalizačních let úplně někam jina, kde to bylo zajímavější a kde jsem měl opravdu o čem hluboce přemýšlet. →

Kdy jste se k románům znovu vrátili?

Někdy začátkem třetího tisíciletí. Jsem generace vychovaná za studené války, o které jsme si mysleli, že nikdy neskončí. Že se pořád budeme bát, aby někde někdo nezmáčknu knoflík a my nepřišli o planetu Zemi. Tak jsme byli vychováni, uměli jsme se schovávat pod lavice a věděli jsme, kam máme utíkat při atomovém poplachu. Pak na konci osmdesátých let padla Berlínská zeď. Musím se přiznat, že jsem si myslel, že už máme to nejhorší za sebou. Že lidstvo už všechno zkusilo, vždycky si hodně rozbilo držku, a teď už je poučeno a bude žít nějak racionálně. Že si samozřejmě budeme okopávat kotníky a pomlouvat se, budeme řešit mnoho civilizačních problémů, které budou taky ohrožovat planetu, ale že se vyhneme násilnostem mezi sebou, které by ohrozily celý svět. První rána, která mě z té iluze vyvedla, přišla z Jugoslávie. Když jsem režíroval v Bělehradě, hlavním městě, kde spolu žily všechny tamní národnosti, tak bylo běžné,

že na sebe lidi v divadle pokřikovali: „Ty debile, tys mně zabil tatínka a tys mně zabil dědečka!“ Brali to ale jako srandu. Asi čtyři roky nato – hrůza! Srebrenica, Sarajevo... Nikdy mě nenapadlo, že se něčeho takového dožiju. Ale pořád jsem si říkal, že v Jugoslávii jsou ty národy nějak nešťastně svázány do umělého celku a že těm jejich vztahům vůbec nerozumím. Další ranou byl Islámský stát. Najednou jsme se ocitli v náboženských válkách, srovnatelných s třicetiletou válkou v naší evropské kotlině. To byl šok. Nechápal jsem, jak je možné v třetím tisíciletí, kdy lidstvo tohle všechno už zažilo, všechno má vyříkané, vysvětlené a uzavřené, že se tohle zase začne dít. Tehdy jsem se vrátil k Heinrichu Mannovi. Měl jsem pocit, že je to autor, který těmhle nepochopitelným věcem rozumí a umí je vysvětlit prostřednictvím příběhů, které už se nám staly, a já je díky nim mohu pochopit.

A hned se začala rodit divadelní hra?

Ano, na začátku si vždycky píšu do šuplíku obrázky – výstupy dvou lidí, pěti lidí, co mě zrovna napadne. Vznikne jich třeba dvacet, pak se narodí nějaké postavy a k nim dleč obsazení. A pak třeba čtyři pět let nic. Pak to zase otevřu, znova mě to osloví a pracuju na tom dál. Psaní her je pro mě způsob, jak otevřít téma, které neumím pochopit a přijmout. Dospět k nějakému názoru. Jakmile se to téma přerodí do konkrétních postav jednajících z vnitřních motivací, které už neurčuju já – pak se to téma vyjeví, vyjasní.

Když se začaly postavy spojovat s konkrétními herci, nakolik to ovlivnilo výsledek?

Hodně. Tak je to vždycky. Doma mám na velké tabuli napsáno, kdo je kdo a kdo ho hraje. A herci mě pak dále inspirují. Postavy se jim trochu přizpůsobují, žijí jejich povahami a temperamenti, někdy trochu jinak, než jsem předpokládal. Pardubické herce po dvaceti letech už hodně znám a dával jsem jim role takzvaně na tělo, aby byly opravdu jejich, aby jim voněly. Ale i tak herci přinesli ještě něco nového. Do té chvíle jsem byl hodně věrný Heinrichu Mannovi, ale pak už jsem začal leccos přepisovat. Takže vznikla hra na motivy románu.

Z románového příběhu jste musel mnohé vypustit. Věděl jste od začátku, kudy povedete dramatickou linii, nebo si hledala cestu postupně?

Od začátku jsem věděl, která část příběhu ponese děj hry, a tedy i co tam být musí. Ale postupně jsem hodně přepisoval, tuhle hru možná nejvíc ze všech. Divadelní tvar potřebuje úplně jiné myšlení než román.

Pracovní název hry dlouho zněl Noc francouzského krále. Byl pro ten příběh možná trochu moc uhlazený a vy jste doufal, že vám pomůžu vymyslet trefnější. Jenže mně to nešlo a vám se najednou narodil magický název Blázipec Boží. Jak jste na něj přišel?

L. ŠPÍNER Z PREMIÉROVÉHO PLAVÁTU, FOTO L. BUKAČOVÁ

Ještě jsem nikdy nepřišel na to, jak jsem na něco přišel. Ale: té hře mohou sloušet dva druhy názvu. Buď takový, který vyjadřuje příslušnost k fascinující osobnosti, jejíž příběh vyprávíme. Takže by se mohla jmenovat „Jindřich“ nebo „Navarra“ nebo „Noc francouzského krále“... Anebo to může být název, vztahující se k tématu a k situaci, která tu osobnost formovala. A to je v našem případě náboženství. A podle mého názoru náboženství, které se zbláznilo, protože jak jinak by mohli křesťané zabíjet křesťany? Katolíci a protestanti – v obou těch liturgiích je nejzásadnější slovo lásky, protože Ježíš nám přinesl lásku. A láska nás vede k zabíjení? To je sdílené šílenství! Proto máme v názvu bláznec. A Boží proto, že všechno je to Boží dílo. Ale my lidi z toho děláme bláznice. Asi, jinak si to nedovedu vysvětlit.

Náboženské války, tedy války z víry nebo pro víru, byly i před Jindřichem. Byly brzy po něm. A jsou i teď. Jak se dá pochopit, že víra, která by měla člověka povznášet k lepšímu, vede i k vraždění?

Myslím si, že čtenář Heinricha Manna by to teoreticky pochopit měl. A do jisté míry se s tím i vyrovnat. Asi tak, jako se musíme smířit s tím, že sopky mají čas od času erupce a zabíjí tisíce lidí, stejně tak zemětřesení, povodně... A lidé se na místo té zkázy přesto zase vrátí a žijí tam dál. Musíme se smířit s tím, že život je nebezpečný a my ho přesto žijeme. A měli bychom se zřejmě nějak psychicky připravit, abychom zareagovali správně, když se hrozba naplní. Heinrich Mann začal psát o Jindřichovi v první polovině třicátých let. V Německu zažil nástup nacismu a musel odtamtud utéct. Myslím si, že když líčí šílení Katolické ligy, tak je za tím jeho osobní zkušenost s šílením SA. V Katolické lize taky byli chudáci, kteří neměli co jíst. A tak šli do kostela místo do hospody, a v tom kostele jim řekli, že za jejich bídu

mohou ti, co chodí do jiného kostela a žijí v bludu. Pak je strašně jednoduché se usnět, že takový jinověrec nemá na světě místo, takže je třeba ho zabít a vzít si jeho majetek. Chtěl jsem si v tom udělat jasno, a tak jsem studoval Starý zákon, především Tóru. Četl jsem i Korán. A přesvědčil se, že je tam dostatek myšlenek, které vám pomohou zdůvodnit vraždu někoho, kdo má větší pole než vy. Často velice imperativním způsobem – že je vaše povinnost ho zabít. A hned se tím dá posvětit pogrom, rabování nebo jakýkoli jiný projev násilí vůči člověku, který si třeba jen čte v jiné svaté knize než vy.

Člověk by rád věřil, že humanismus je přirozenou součástí vyspělé civilizace. Ale dá se velmi snadno ušlapat sociální zásvětí i nejnižšími sudy, že?

Na počátku agrese bývají dvě věci: na jedné straně frustrace, jakákoli, a na druhé straně manipulace, jakákoli. Frustrovaný člověk, který nevidí naději v budoucnosti a často si neváží ani sám sebe, je velice snadno manipulovatelný, i k násilí.

Vysvětlujete si tak i současnou ruskou agresi? Mocenskou, ekonomickou, morální frustrací bývalého impéria?

Nevim. To bylo na počátku. Rozpad Sovětského svazu asi ve většině Rusů zanechal hodně ošklivou pachutí, ale jiskra imperialistické expanze se zažehla, až když přišel Putin a v rádech několika let zrekonstruoval na území Ruské federace fungující samoděržaví. Obnovil vertikálu moci. Car gosudar opět z oken Kremle viděl až do kuchyní těch menších a osobně rozhodoval o tom, co si mají dát k obědu a co si mají myslet. Ovládl informační kanály, armádu, soudy a policii. Nešťítel se ničeho a nudil se. Tak se rozhodl naplnit své historické poslání a obnovit ruské impérium. I když se to nečekané zadrhlo, lid má zábavu a on věčnou slávu. Car hrđina bojuje za ruský svět.

Krátce předtím, než jsme začali zkoušet Bláznec Boží, šokoval celý svět útok Hamásu na Izrael. A takřka bezprostředně po tom příšerném masakru lidé ve svobodných zemích demonstrují pro Palestinu. Chápete to?

Byl jsem vyděšený, ale už to asi začínám chápat. Když se dívám na videa z demonstrací, muslimských, židovských a křesťanských, zdá se jasné, že jejich mohutnost a – řekněme – i kulturnost odpovídá převládajícímu etniku a jeho přívržencům. Netušil jsem, že má islám ve světových metropolích tak velké zastoupení. Ale je mi jasné, že se ti lidé, většinou přistěhovalci, ve společnosti, která se k nim nechová zrovna nejlíp, necítí dobře, a tak dávají najevo, že s nimi musíme počítat. Že vyžadují respekt a mají svoji sebeúctu, a my ji musíme mít taky. Když muslimský demonstrant v Torontu říká naprosto otevřeně reportérovi „Náš den přijde.“, strašně mi to připomíná Es kommt der Tag! „Tady nás bude většina,“ pokračuje, „změníme zákony a bude platit ten jediný správný, a to je Saríjal!“ To mě děsí. Druhým motorem těchto demonstrací je samozřejmě antisemitismus. Nejspíš jeho další silná vlna.

Abychom nekončili temně: Je nějaká historická postava, která vás láká a inspiruje k napsání hry tak jako humanistický monarcha Jindřich IV.?

Asi ne. Jsem posedlý Ježíšem, to ano. Jeho životní příběhem a poselstvím, jak se o něm píše v Novém zákoně. A mám spoustu jiných knížek o Ježíšovi. Pro mě je to největší myslitel, kterého znám a kterému rozumím. Napsal jsem o něm baletní libreto z Nového zákona na Dvořákovu Stabat mater. Činohru si představit nedovedu. Ale abychom nekončili temně, jak říkáte, tak se ještě vraťme k Jindřichovi. Jeho příběh nekončí v žádné depresi, je nositelem ohromné naděje. Jindřich dokáže, že ten svůj strašlivě těžký úděl unese se ctí a s veškerou odpovědností ho zhodnotí. Je poslem humanismu.

KALEIDOSKOP PODZIMNÍCH UDÁLOSTÍ

VYVRCHOLENÍM OSLAV 100 LET PARDUBICKÉHO HOKEJE BYL 11. 11. EXHIBIČNÍ ZÁPAS LEGEND DYNAMA, KTERÉMU PŘEDCHÁZEL ZÁPAS HC OLYMP PROTI TÝMU OSOBNOSTÍ PARDUBIC, V JEHOZ BARVÁCH NASTOUPILI I J. PEJCHAL, T. LNĚNIČKA ČI M. MEJZLÍK.

MUŽSTVO PARDUBICKÝCH OSOBNOSTÍ POSÍLIL TAKÉ L. ŠPNER.

17. 11. JSME SI SPOLEČNĚ S ŘADOU PARDUBÁKŮ PŘED DIVADLEM PŘIPOMNELI 34. VÝROČÍ ZAČÁTKU SAMETOVÉ REVOLUCE.

V RÁMCÍ VZPOMÍNKY Z DIVADELNÍHO BALKÓNU ZAZNĚLA HYMNA V PODÁNÍ ČLENŮ ŽESTOVÉ HARMONIE ŽUŠ PARDUBICE, HAVLIČKOVA.

18. 11. JSME SE OPĚT PO ROCE PŘIPOJILI K CELOEVROPSKÉMU PROJEKTU NOC DIVADEL, KTERÝM PROVÁZELY K. ŠAFRÁNKOVÁ, M. SIKOROVÁ A E. JECHOVÁ.

PRO ÚČASTNÍKY NOCI DIVADEL BYLY PŘIPRAVENY PROHLÍDKA ZÁKULISÍ, DIVADELNÍ SOUTĚŽE I ZÁBAVNÉ HERECKÉ WORKSHOPY.

20. 11. NA GALAVEČERU DOPRAVNÍHO FESTIVALU 2023 VČD OBRŽELO CENU JANA KAŠPARA ZA VZNIK MUZIKÁLU DO NEBES!, KTEROU ZA INSCENAČNÍ TÝM PŘEVZALI P. JANEČKOVÁ, L. ŠPINER A J. PITHARTOVÁ.

KRÁSNÁ CENA UŽ V RUKÁCH L. ŠPINERA, PŘEDSTAVITELE BARONA KRAUSE V NAŠEM AVIATICKÉM MUZIKÁLU (DIVADELNÍ LETEC KAŠPAR Š. POSPÍŠIL BYL PRÁVĚ PRACOVNĚ V PRAZE).

POŘAD BEZ KOSTÝMU 21. 11. BYL VĚNOVÁN FILMU A J. MUSILOVI, JENŽ V LÉTĚ V PARDUBICÍCH NATÁČEL SVŮJ PRVNÍ CELOVEČERNÍ FILM S PRACOVNÍM NÁZVEM OVCE ZEROU PRVNÍ.

J. UHEROVÁ SI DO SVÉ TALK SHOW BEZ KOSTÝMU POZVALA I HEREČKU G. MIKULKOVOU A KAMERAMANA A PRODUCENTA L. KRÁTOCHVÍLA, KTERÝ S HONZOU SPOLUPRACOVAL NA MNOHA PROJEKTECH.

MUZIKÁL MAKROPULOS MUSICAL 25. 11. VYRAZIL DO DIVADLA POD PALMOVKOU, KDE SI VYSLOUŽIL OVACE VE STOJE! INSCENACI REŽISÉRA P. NOVOTNÉHO SI V PRAZE NENECHAL UJÍT ANI J. ŠTĚPNIČKA.

3. 12. JSME PRO DĚTI ZAMĚSTNANCŮ USPOŘÁDALI MIKULÁŠSKOU BEŠÍDKU, DO POSTAV NADPOZEMSKÉ TROJICE SE VTĚLILI K. ŠAFRÁNKOVÁ, A. POSTLER A P. ČERVENÝ.

24.

GRAND
festival
SMÍCHU

22.—29. 1. 2024

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ ČÁST

- PONDĚLÍ 22.** 19:00 **P. Zelenka / FIFTY**
Nerealizované trojky, zrušené grupáče... Režie P. Zelenka. Dejvické divadlo, Praha
- ÚTERÝ 23.** 19:00 **D. Šiktanc / JÍDELNÍ VŮZ**
Autorská inscenace v rytmu jízdního řádu na trase Praha – Hamburg. Režie D. Šiktanc. Činoherní studio Ústí nad Labem
- STŘEDA 24.** 19:00 **F. Veber / BLBEC K VEČEŘI**
Konverzační komedie o tom, že pro hlupáka je každý hloupý. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Kladno
- ČTVRTEK 25.** 19:00 **J. Šotkovský / TŘINÁCKRÁT ZA SVĚDKA**
Původní romantická komedie (nejen) o lásce. Režie L. Kopecký. Slovácké divadlo Uherské Hradiště
- PÁTEK 26.** 19:00 **W. Shakespeare / SEN ČAROVNÉ NOCI**
Sex, moc a čarovné nic. Sranda v rytmu disca. Režie M. Hába. Divadlo Petra Bezruče, Ostrava
- SOBOTA 27.** 18:00 **PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD**
Hudební komedie o záłudnostech studia cizí řeči. Režie M. Hanuš. Východočeské divadlo Pardubice
- NEDĚLE 28.** 17:00 **T. Davys – J. Jirků / AMBERVILLE – PLYŠOVÍ GANGSTEŘI**
Plyšová gangsterka pro celou rodinu. Režie J. Jirků. Divadlo v Dlouhé, Praha
- PONDĚLÍ 29.** 20:00 **GALAVEČER SMÍCHU**
Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT. Moderuje herec, scenárista a stand-up komik P. Vydra.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – NESOUTĚŽNÍ ČÁST

ÚTERÝ **23.** 17:00

M. Gavran / VŠE O MUŽÍCH

Povídková komedie z posilovny, striptýzového klubu i z domova důchodců. Režie T. Říhová. **Divadlo Šumperk**

STŘEDA **24.** 16:30

D. Glattauer – U. Zemme / DOBRÝ PROTI SEVERÁKU

Romantická tragikomedie o lásce přes e-mail. Režie M. Vokoun. **3D Company, Praha**

ČTVRTEK **25.** 16:30

J. Šotkovský / ČARODKY aneb Žena bez espritu a muž s fluidem hledají společnou chemii

Romantická vztahová komedie. Režie M. Tyc. **Divadlo Vejvminek, Brno**

PÁTEK **26.** 17:00

A. Saavedra / FAT CABARET: lásky, strach a zen nekonečných žen

Krutě vtípná plavba na vlnách nekonečných dětí a nesplněných novoročních předsevzetí. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. **Divadlo Tramtarie, Olomouc**

SOBOTA **27.** 15:30

T. Dianiška – P. Cířka / ŽENA FILMOVÉHO KRITIKA

Popkulturní groteska o filmech, lásce, snech a průserech. Režie T. Dianiška, P. Cířka a kol. **Divadlo pod Palmovkou, Studio PalmOFF, Praha**

NEDĚLE **28.** 15:00

Š. Spišák a kol. / TŘI OŘÍŠKY

Neklasická verze klasické pohádky. Režie Š. Spišák. **Divadlo na cucky, Olomouc**

20:00

T. Novotný / SCHRÖDINGEROVA KOČKA

Myšlenkový experiment o paradoxu v kvantové fyzice. Režie F. Nuckolls. **Divadlo Tří, Pardubice**

ŽENA FILMOVÉHO KRITIKA

SCHRÖDINGEROVA KOČKA

POEDIUM V KLUBU – NESOUTĚŽNÍ ČÁST

PÁTEK **26.** 16:30

J. Šlupka Svěrák / PÍSNÍČKY BEZ MUZYKY S MUZIKOU

Poetický večer věnovaný básníku a překladateli E. Fryntovi. Režie J. Šlupka Svěrák.
Východočeské divadlo Pardubice

MĚSTSKÉ DIVADLO – EPILOG

NE **11. 2.** 19:00

P. LaZebník – K. Day / DOKONALÁ FRAŠKA

Originální převleková komedie. Režie Z. Dušek. Komorní divadlo Kalich, Praha

PO **26. 2.** 19:00

E. Assous / ŠTĚSTÍ

Komedie o lásce dvou lidí, jejichž světonázory jsou ale zcela neslučitelné. Režie O. Zajíc.
Divadlo Palace, Praha

ST **28. 2.** 19:00

T. Vinterberg – T. Lindholm – C. Flygare / CHLAST

Člověku od narození chybí ke štěstí 0,5 % alkoholu v krvi. Je čas to napravit!
Režie T. Zielinski. Švandovo divadlo, Praha

ST **20. 3.** 19:00

Janek & Natálka a kol. / THE LEGEND OF LUNETIC

Příběh, který ti dává naději, že i když se narodíš v Mostě, pořád se můžeš stát legendou.
Režie J. Lesák. Divadlo NoD, Praha

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – EPILOG

PO **18. 3.** 19:00

M. Žantovský / JAK JSEM ŘÍDIL ZEMĚKOULI

Převratné dějinné události s okouzující nadsázkou a vtípem. Připravil M. Przebinda.
Východočeské divadlo Pardubice

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

WWW.VCD.CZ – WWW.FESTIVALSMICHU.CZ

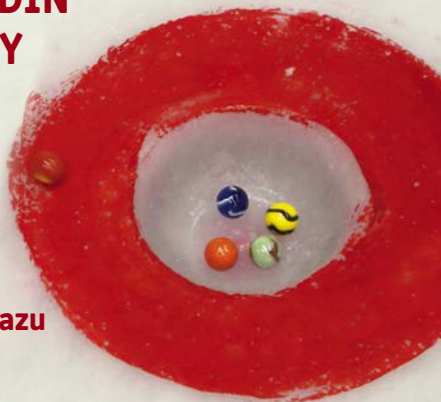
KULIČKIÁDA SMÍCHU 2024

TRADIČNÍ PŘEDSKOKAN TÝDNE NEJLEPŠÍCH DIVADELNÍCH KOMEDIÍ

**NEDĚLE 21. LEDNA OD 14 HODIN
V MALÉ HALE ENTERIA ARENY**

- ✓ zábavné odpoledne se soutěží ve cvrnkání kuliček na ledě
- ✓ ve tříčlenném týmu, či jednotlivě
- ✓ zajímavé ceny
- ✓ pod záštitou Českého kuličkového svazu

Přihlášky na www.festivalsmichu.cz

Kdo bude letos hodnotit festivalové komedie?

Náš festival jsme od samého začátku koncipovali jako soutěžní, a protože chceme dosáhnout alespoň pomyslné objektivity, vycházíme z hodnocení hned tří subjektů. Každoročně zveme renomované kritiky, recenzenty, dramaturgy a režiséry, kteří tvoří odbornou porotu. Zajímá nás názor mladých začínajících divadelníků, z nichž je složená studentská porota. A rozhodujícím faktorem jsou i sami diváci, kteří také odevzdávají své hlasy. Sečtením a zprůměrováním všech preferencí nám pak vychází hlavní festivalová cena – titul Komedie roku. Téměř nikdy se nestalo, aby obě poroty i diváci hodnotili stejně, dokonce ani profesionální a studující hodnotitelé nemají totožný názor na komedie, což je ale přirozené a je to tak v pořádku.

Letošní ročník GFS bude hodnotit odborná porota ve složení: recenzentka **Jana Paterová**, kritička a pedagožka **Radmila Hrdinová**, dramaturgyně festivalů pro děti

a mládež **Karola Štěpánová**, dramaturg (ve vlnhradském divadle a Divadle F. X. Šaldy v Liberci) **Jiří Janků**, kritik **Jan Kerbr** a překladatel **Michal Zahálka**.

Jana Paterová a Radmila Hrdinová působí v naší porotě už dvě desetiletí, Karola Štěpánová a Jiří Janků se k nim přidali v poslední dekádě (a vystřídali tak jiné hodnotitele) a pánové Kerbr a Zahálka jsou „nováčci“, ale jenom na našem festivalu – jinak je potkáváme na mnohých jiných divadelních přehlídkách, kde působí jako hlavní dramaturgové.

Studentskou porotu tvoří trojice dívek: studentka reže na JAMU **Anna Řehůřková**, studentka dramatické výchovy na DAMU **Barbora Lohníská** a **Kristýna Mlatečková**, studentka Ateliéru grafického designu na Scholastice v Praze. →

A jaký druh humoru a jaké komedie mají naši porotci rádi?

KAROLA ŠTĚPÁNOVÁ: Mám ráda humor černý, absurdní, nekorektní, prostě takový, který mě jako diváka trochu zaskočí a žádá si jistou míru spolupráce. Ocením jak čistý žánr, pokud je dobře napsaný a inscenovaný, tak zejména komedii, která hranice žánru překračuje či vyvažuje je vážnými prvky. A vždycky vítám odstup a nadhled.

JANA PATEROVÁ: Mám ráda komedie, které v sobě mají něco hlubšího, než aby byly jen bohapustou řachandou, i když dobré situační komedie (třeba *Bez roucha*) se vůbec nezřikám, ovšem nepotrpím si na prvoplánovou satiru.

RADMILA HRDINOVÁ: Mám ráda dobré komedie a chytrý humor. Obojí spolu souvisí, neboť dobrá komedie nepovažuje diváky za hlupáky a dává jim prostor, aby si onen bonbónek humoru rozbaliili a vychutnali sami. Myslím, že takhle to kdysi pojmenoval Miroslav Horníček.

JIRÍ JANKŮ: Nejraději mám komedie s inteligentním humorem, takové, které se nepodbízejí divákům za každou cenu a nejsou pitvořivé. My v Česku máme štěstí, že tradice takových her spojená s autorskými divadly je obrovská. Osvobozené divadlo, Semafor, Divadlo Járy Cimrmana a řada dalších, ti všichni nám

dalí šanci na takovémto humoru vyrůst a já cítím i u mnoha dnešních autorů snahu na tuto tradici navazovat, což je dobře.

ANNA ŘEHŮŘKOVÁ: Komedie plíživé, komedie tragické a ty s určitým přesahem. Ty, z kterých divák odchází nejen dobře pobaven, ale i s otázkami, které ho donutí se zamyslet. Věnuji se teď velmi intenzivně současné německé dramatice, kde se dá v komediálních žánrech najít ledacos.

KRISTÝNA MLATEČKOVÁ: Ze všeho nejvíc mě těší představení založená na improvizaci. Bává mě, jak mi všechno najednou vzniká před očima. Nejvíc se zasměju slovním hříčkám, přesmyčkám a nepohrdnu taky dobrým bizárem.

BARBORA LOHNISKÁ: Určitě záleží na mém aktuálním rozpoložení. Jak na divadle, tak i v životě, mám ráda dobře vypointovaný a vymazlený humor. Nepohrdnu ale ani překvapivou bizarní situací, která když přijde ve správný moment, tak mě zaručeně dostane.

MICHAL ZAHÁLKA: Jsem celkem vzato divadelní všežravec, mám rád komedie konverzační, komedie situační i komedie založené třeba na slovních hříčkách. Hlavně ale mám rád, když humor v divadle (a ostatně i jinde) vzniká z logiky situací, když si herci takzvané netírají nos zidlí a když je pod vším smíchem patrné, že se pojmenovává nějaká životní tragika. Mám rád komedie, které mají téma a smysl.

JAN KERBR: Během svého dospívání a zrání se můj vztah k humoru proměňoval, dobře si vzpomínám na svoje záchvaty smíchu, když jsem jako dítě školou povinné viděl Chaplinova Poutníka či když jsem jako středoškolák poprvé četl Ionescova *Plešatou zpěvačku*. Teď, na svoje „zralá“ kolena, preferuji typ humoru, který u nás reprezentují Cimrmani. **JaU**

↑ DRAMATURGYNĚ GFS J. UHEROVÁ S POROTKYNĚMI K. ŠTĚPÁNOVOU A R. HRDINOVOU NA LOŇSKÉM ROČNÍKU

← POROTCI J. JANKŮ A J. PATEROVÁ PŘI TRADIČNÍM HODNOCENÍ PO PŘÁVĚ ODEHRANÉ KOMEDII FOTO M. KLÍMA

Miluju, když se lidi smějí, říká KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ

JAKO MODEL V ORLANDOVÍ, FOTO D. KONEČNÝ

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ nedávno započala svůj čtvrtý rok v angažmá VČD. V době, kdy jsme si povídaly, teprve začínal advent a Kája horlivě pracovala na své nejnovější herecké příležitosti Margot – Markěty z Valois, kterou jí světil autor a režisér Petr Novotný v inscenaci Blázinec Boží. Nyní ji diváci mohou vidět už v sedmi inscenacích na našem repertoáru a potkat třeba i v hledišti na blížícím se GRAND Festivalu smíchu.

Možná bychom našim čtenářům a divákům mohli prozradit, že jsi v této divadelní sezóně nafotila už pár plakátů. Baví tě to pracovat takhle v utajení?

(SMÍCH) Jo, myslíš ty plakáty, kde nemám vidět obličej? Tak ty mě moc baví! Je v tom určitá svoboda, nikdo třeba neví, že na vás vyplazuju jazyk.

Přiznám se, že je to vlastně takový oslí můstek ke GRAND Festivalu smíchu, který (sice ne svou tvář, ale svým tělem s krabicí na hlavě) pomáháš propagovat. Jak se na něj těšíš?

Šrašně moc. Minulý rok jsem ho tady zažila poprvé a bylo to pro mě skvělé hlavně v tom, jak sem přijedou divadla z celé republiky a setkávám se se spolužáky a kamarády, ale i s lidmi, které jsem do té doby neznala. Mám možnost nahlédnout, jak to chodí v jiných divadlech a podívat se konečně taky na jiná představení.

Osobně nemám žádného favorita, i když na Dejvické divadlo se samozřejmě jako většina lidí těším asi nejvíc. Ale těším se i na nás!!!

Jaké komedie se ti líbí nejvíc, jaký druh humoru tě v divadle pobaví?

Asi takový, jak by řekl Břeťa Rychlík, lidský. Prostě normální – ve smyslu ne moc intelektuální, ale ani ne moc intenzivní.

Když jsi u nás v divadle začínala, potkalo tě pár málomluvných, nebo dokonce němých rolí. Myslíš, že je mezi tím a těmi plakáty bez tváře nějaká souvislost?

No, nevím, co mi tím chcete naznačit – že nemám mluvit, ani nemám být vidět...? (SMÍCH) Přijímám to jako svůj úkol, někdo to asi dělat musí, že. →

Od té doby jsi už hrála robotku Jacie, to byla tvá první skutečně velká a náročná role. S ní ses ale nedávno rozloučila, protože komedie Ona není vadná! měla derniéru. Jaké to bylo loučení?

Hrozně smutné. Byla to moje první velká derniéra a Jacie jsem měla moc ráda. Ale na druhou stranu hned přišla Margot. Tak to je, něco odejde a něco nového přijde.

Zmínila jsi roli Margot v nové hře Petra Novotného Blázinec Boží, to je po inscenaci Rychlost dopadu sněhové vločky další velká herecká příležitost.

Myslím, že pan režisér mi dal velkou důvěru a já ho nechci zklamat. Takže upřímně je to pro mě dost stresující, ta zodpovědnost. Chci všechno udělat správně, ale to mě zase někdy brzdí v práci.

Když mluvíš o zodpovědnosti, napadlo mě, že jsi v nedávné době také naskočila do Fantastického divadla do role Růženy za Kristýnu Hulcovou. To byl tvůj první záskok v životě?

Jojojo.

Jak ses v tom od začátku cítila? Dělat záskoky je totiž také umění svého druhu a každému to nesedí.

No, já jsem si myslela, že jsem se to ze záznamu a textu perfektně naučila, ale opak byl pravdou. Hodně mě vyděsilo vejít do hotové inscenace. Nejsem zrovna záskokový herec, ale na druhou stranu jsem se ve Fandivadle postupně tak zabydlela, že když se mě včera někdo zeptal, jaká je moje nejoblíbenější role tady v divadle, řekla jsem bez zaváhání, že Fantastické divadlo. Teda hned po Orlando. Ve Fandivadle můžu dělat, co chci, hraju tam vedle Pepy Lásky, se kterým jsme už sehraná dvojka. Můžu se tam vyblbnout a je v tom velká svoboda.

Řekla jsi „hned po Orlando“. To je ten první inkognitní plakát. Při zkoušení Orlando jsi spolu s ostatními herci zažila tak trochu jinou práci na inscenaci v režii Marka Davida.

COBY ROSIE V RYCHLOSTI DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY, FOTO P. ŠEDIVÝ

Věřím, že to pro vás ze začátku nebylo jednoduché, přesto říkáš, že je to tvoje nejoblíbenější inscenace, proč?

Jo, pro mě to bylo hodně specifické. Člověk je zvyklý na nějaký stereotyp. První, co mě trochu vykolejilo, byla vlastně už zahajovací zkouška, kterou jsme měli na pardubickém zámku, tedy v jiném prostředí než v divadle – pro někoho úplná kravina. Další věc byla, že jsme zpočátku nedostali pevný text. Pak nám Marek řekl, že se může stát, že dostaneme pevný text až týden před premiérou, a to už jsem se vážně začínala hodně bát. Marka jsem do té doby neznala, ze všech stran jsem poslouchala, jak je to výtečný režisér, ale že dělá všechno jinak než ostatní. A pak jsme jeden večer seděli s kolegy na pivečku a říkali jsme si, co s tím Markem budem dělat. Byli jsme na tom všichni stejně, a tak jsme si řekli, že nám nezbyvá nic jiného než mu věřit. A taky věřit samí v sebe, ve svoje schopnosti. Od té doby začala skvělá souhra mezi námi všemi, taková, jakou jsem ještě nikdy při zkoušení nezažila. A myslím si, že tohle je vidět na každém představení. Když se v něm ptáme – co je to „ono“

v našem životě, tak pro mě je to teď každé představení Orlando. Každý z nás jsme v Orlando nechal kus sebe. A Mára je úžasný režisér. Ukázal mi, že vystoupit z komfortní zóny má svůj smysl a vyplatí se to.

Já jsem to silně vnímala u několika zkoušek, které probíhaly jako improvizací workshopy. Možná může někoho překvapit, že i herci se stydí – sami před sebou, před svými kolegy – a jsou k sobě velmi kritičtí, když mají improvizovat. Jde o to se otevřít, naladit se na stejnou notu. Nebylo to jednoduché, ale podařilo se, a měla jsem dojem, že nakonec jste si to i užívali, nebo se plētu?

Moc nás to bavilo. Ještě pořád si o tom povídáme, jak to bylo super. Byli jsme v tom všichni společně a hodně nás to jako tým spojilo a sjednotilo. I když už na začátku jsem si říkala, že jsme se sešli jako dobrá parta, během zkoušení jsme si vytvořili velkou důvěru a stmelili se ještě víc.

Řekla bych, že stejně, jako jste se vy museli otevřít režisérovi, musí se divák otevřít

představení a důvěřovat vám, že ho vedete správnou cestou. V jednom rozhovoru jsi řekla: „Mám asi radši, když má režisér jasnou vizi, protože nejsem ten typ herce, který by nějak víc improvizoval!“ (KAROLÍNA UŽ SE SMĚJE)

Ten rozhovor proběhl samozřejmě dávno předtím, než jsi zkoušela Orlanda, a tudíž jsi netušila, co tě čeká. Jak bys mluvila dnes? Jaký přístup je ti v případě režiséra bližší – citlivý přístup a kreativita, kterou podle mě představuje právě Marek, nebo pevnější vedení s tou jasnou vizí, jak jsi říkala?

Myslím, že Marek mi hodně otevřel oči, co se tohohle týče. Do té doby jsem si za tím svým výrokem pevně stála. Chtěla jsem, aby mi režisér řekl, co mám hrát, a já mu to splním. Marek mě vyvedl z omylu. Dlouho mi trvalo, než jsem se začala otevírat, improvizovat, ale

určitě by to trvalo ještě déle, nebýt jeho laskavého a citlivého přístupu. A zjistila jsem, že to vlastně vůbec není špatné a že jediné tak do toho můžu dát autentičnost. Vlastně se nemůžu rozhodnout, co mám radši. Někdy mi vyhovuje i cukr a bič.

Ono to samozřejmě závisí také na tom, co člověk zkouší a s jakým režisérem, ne?

Přesně tak. Včera jsem zase šla za panem Novotným a prosila ho, aby na mě křičel. (SMÍCH) Protože jednou na mě vykřikl a já jsem začala plakat, takže od té doby už nekřičel, už si asi netroufнул. Tak jsem mu včera šla říct, že už zase může, že budu ráda.

Máš nějakého vysněného režiséra, se kterým bys jednou ráda pracovala?

S Márou mě to moc bavilo. Možná proto, že k sobě máme věkově

blízko. Ale do budoucna nemám žádný sen nebo cíl. Nevím, jestli je to dobře, nebo špatně, beru to tak jako v životě – jak to přijde, má to tak být. Ráda se setkám se všemi a všechno vyzkouším.

Co konkrétně tě nejvíc baví na tvém hereckém povolání?

Baví mě hledat otázky i odpovědi. Do ruky se mi dostane spousta textu, a ať už se mi líbí, nebo ne, vždycky si z něj vytáhnu něco sama pro sebe, do života. Treba k Orlandovi Virginie Woolfové bych se sama určitě nedostala. No a pak, když byl covid a zavřeli nás doma, běžela jsem na louku a začala jsem křičet, že potřebuju hrát, že to ze sebe potřebuju dostávat, že nemůžu jen být zavřená doma, protože jinak se udusím. Potřebuju svoji energii takhle ventilovat, miluju, když se lidi smějí, nabývají mě, když můžu někoho bavit. **AnZH**

VČD navštívil stotisící divák roku 2023

Než přišla pandemie covidu, Východočeské divadlo pravidelně na podzim vítalo stotisícího diváka roku. Naposledy tomu bylo 26. října 2019, pak do návštěvnosti všech kulturních institucí radikálně zasáhl koronavirus. Nyní se už ale diváci naštěstí do divadel navrátili a náš soubor se v návštěvnosti začíná pomalu vracet na úroveň předcovidových sezón. Po třech hubených letech jsme letos znovu přivítali **jubilejního stotisícího diváka roku** – stalo se tomu v pátek **1. prosince** při školním představení vелеúspěšné interaktivní komedie **Bláznivé nůžky**, kterou máme na repertoáru už od roku 2007! Opětovný příchod stotisícího diváka roku naznačuje, že čísla návštěvnosti za rok 2023 přesáhnou ta loňská a snad se alespoň trochu přiblíží nadprůměrným předcovidovým statistikám.

Stotisícím návštěvníkem Východočeského divadla roku 2023 se stal **student 2. A pardubického Gymnázia Dašická**, který seděl na 1. balkóně v 5. řadě na sedadle číslo 90. Zjevně překvapenému jubilejnímu divákovi na jevišti poblahopřál ředitel divadla Petr

Dohnal a předal mu poukázku na předplatné pro dvě osoby a dárkový balíček s několika knihami o divadle, CD vybraných hudebních titulů a dalšími upomínkovými předměty. Firma Lejhanec klenoty – hodiny tradičně věnovala náramkové hodinky. **RaS**

↓ GRATULACE JUBILEJNÍMU DIVÁKOVI PO PŘEDSTAVENÍ **BLÁZNVÝCH NŮŽEK**, FOTO P. ŠEDIVÝ

Předplatné na rok 2024 lze pořídit i v lednu!

Stávající abonenti, kteří se rozhodli i nadále pravidelně navštěvovat divadlo, si své předplatné na rok 2024, již obnovili. A nyní nastává **čas pro nové zájemce**, kteří mohou získat i velmi atraktivní místa – na přelomu a na začátku roku se totiž v nabídce objevují místa také v předních řadách v přízemí či na 1. balkóně, obávat se ale není třeba ani 2. balkónu, odkud je díky výborné akustice a nejmodernější zvukové technice slyšet stejně dobře jako z přízemí. Pokud tedy do Východočeského divadla chodíte rádi a už se vám stalo, že na některý z diváckých hitů jste dlouho nemohli sehnat vstupenky, pak neváhejte a i teď v lednu si poříďte **ABONMÁ NA ROK 2024**, které vedle zajímavého snížení ceny vstupného (pro seniory ještě výraznějšího) přináší celou řadu dalších výhod a předplatitelských bonusů.

V nabídce ročního předplatného si můžete vybrat z několika rozličných typů: **víkendové, podvečerní** od 18 hodin či **večerní** od 19 hodin, **dopolední** od 10 hodin a **speciální abonmá** tzv. na zkoušku se čtyřmi vybranými tituly i abonentky **pro divadelní fajnšmekry** s převážně dovozovými představeními. Posledních pár míst zbývá v **chrudimském předplatném** v Divadle Karla Pippicha a v prodeji stále je i **kupónové abonmá** s možností volného výběru osmi představení z repertoáru VČD.

Vaši pozornosti by neměl uniknout ani **věrnostní program FANDA**, v rámci něhož abonenti získávají mnoho dodatečných slev a benefitů.

Podrobnější informace naleznete na www.vcd.cz v sekci **PŘEDPLATNÉ**, kde ho je možné i on-line zakoupit.

RaS

BLÁZNIVÉ NŮŽKY v novém kabátě

Titul **BLÁZNIVÉ NŮŽKY** slaví sedmáct let na jevištích Východočeského divadla! Stal se tak rekordmanem v několika ohledech – v Městském divadle, kde měl 13. října 2007 premiéru, na Malé scéně ve dvoře, kde se uvádí od 8. října 2015, i na zájezdech se k dnešnímu dni odehrálo 177 repríz, čímž se dostal na vrchol žebříčku nejhranějších pardubických inscenací.

S dramaturgem **Martinem Fahrnerem** jsme Nůžky viděli poprvé v krakovském divadle Teatr Bagatela, několik měsíců po premiéře, která se konala 1. dubna 2006. Martin hru přeložil a už

v roce 2007 jsme ji začali uvádět v Městském divadle. Záhy se stala svým způsobem fenoménem. Je to sice dobře napsaná detektivní komedie, ale jejím cílem je především pracovat s diváky – detektiv, který

vyšetřuje vraždu v kadeřnickém salóně, je požádá o reálnou spolupráci. V tom je tato hra ojedinělá a originální.

Nůžky se v Pardubicích hrají sedmáctou sezónou! Během tolika let se několikrát musela opravovat a upravovat scéna, některé kostýmy doznaly změn (pravdou je, že se většinou lehce rozšiřovaly). Letos na podzim ale nastal čas, kdy to už nestačilo, a Nůžky prošly generální opravou. Režisér **Petr Novotný** si povolal své scénografické spolupracovníky – **Ivo Židek** upravil kulisy a **Roman Šolc** vybral a nechal ušít nové kostýmy. Změn se však dočkal i samotný text, režisér spolu s herci upravil některé dialogy. Mnoho replik se muselo aktualizovat a přizpůsobit dnešním divákovi. Takže od 17. listopadu 2023 se inscenace uvádí ve zbrusu nové verzi a my věříme, že si Bláznivé nůžky najdou ještě spoustu nových diváků.

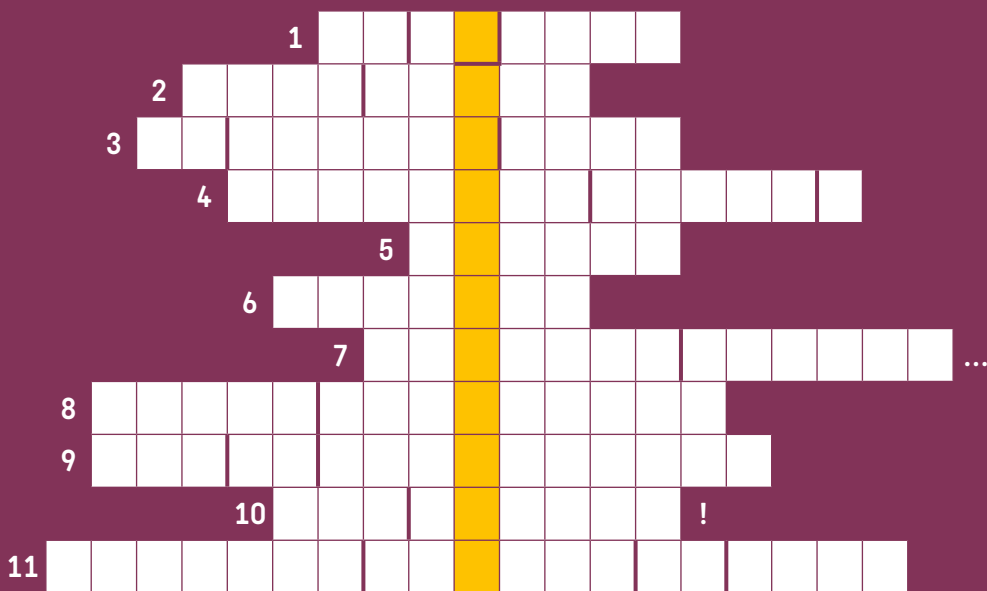
JaU

✎ P. DOHNAL, L. ŠPÍNĚR A P. JANEČKOVÁ
V „NOVÝCH“ BLÁZNIVÝCH NŮŽKÁCH,
FOTO P. ŠEDIVÝ

Filozofická KŘÍŽOVKA

Inscenace Orlando, kterou hrajeme na naší Malé scéně ve dvoře, vás může pobavit, dojmout, můžete v ní najít kus sebe sama, a dokonce je možné, že v ní uslyšíte několikero životních pravd. Zatímco za replikou, kterou si posledně také z Orlanda vybrala Karolína Safránková, stojí autor a režisér Marek David, replika, kterou si vybral JOSEF LÁSKA, je citací samotné Virginie Woolfové, jejíž román posloužil jako předloha naší divadelní adaptace:

„Pravdu má filozof, který tvrdí,
že jen ostří nože stojí mezi štěstím ... (viz tajenka)!“

Jak zní tato životní pravda ve své úplnosti se dozvíte, pokud správně vyluštíte křížovku. K odhalení tajenky vám poslouží jako vždy fotografie z inscenací, v nichž si u nás Pepa zahrál a které naleznete na následující dvojstraně. Názvy jednotlivých inscenací vepíšete do stejně očíslovaných řádků doplňovačky. Pak už stačí jen zaslat správné znění tajenky na adresu dramaturg@vcd.cz. A 1. února to můžete být právě vy, kdo vyhraje vstupenky na libovolné představení VČD.

Výhercům listopadové křížovky – paní Pavlíně Jirkovské, paní Martině Korečkové a panu Janu Dvořákovi – srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: „ani do Přelouče“.

6

7

8

9

10

11

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Na počátku roku 1989 ještě nikdo netušil, co přinese Listopad. Ve Východočeském divadle však odvážný a novátorský režisér **Michael Tarant** už v lednu uvedl téměř revoluční zpracování hry **ČTRNÁCTÝ HRABĚ GURNEY** britského dramatika **Petera Barnese**. Premiéra inscenace kritizující mocenské elity, které jsou ve výrazném rozporu s těmi etickými, se uskutečnila 28. ledna 1989 a její ohlas brzy přesáhl hranice regionu. Titulní postavu ztvárnil charismatický **Lubomír Michalica**, po personálních změnách v souboru pak roli 14. hraběte Gurneyho převzal **Václav Postránecký**. Po jejich boku hráli **Zdena Bittlová**, **Jindra Janoušková**, kterou po odchodu na mateřskou dovolenou nahradila **Stanislava Štátná** (dnes Jachnická), **Milan Sandhaus**, **Vladimír Čech**, **Pavel Novotný**, **Daniel Rous** a další.

Při příležitosti pětáctátého výročí jejího nastudování na našem jevišti si nyní oceňovanou inscenaci společně připomeňme... RaS

VÁCLAV POSTRÁNECKÝ (14. HRABĚ GURNEY) A STANISLAVA ŠTÁTNÁ (GRACE SHALLEYOVÁ)

LUBOMÍR MICHALICA (14. HRABĚ GURNEY)

JINDRA JANOUŠKOVÁ (GRACE SHALLEYOVÁ) A MILAN SANDHAUS (BARON CHARLES GURNEY)
FOTO KAREL MEISTER

DANIEL ROUS (MCKYLE) A PAVEL NOVOTNÝ (DINADALE GURNEY)

Studio LAIK

uvádí novou pohádku a láká na konkurz

Mladé divadelní studio LAIK, které letos slaví 10 let svého působení při Východočeském divadle, na konci listopadu uvedlo novou pohádku. Vedoucí studia Zdeněk Rumpík s mladší skupinou svých svěřenců tentokrát nastudoval muzikálovou úpravu pohádky Boženy Němcové O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH, kterou pro soubor napsala jeho dramaturgyně Kristýna Plešková. Hudbu do inscenace složil dlouholetý spolupracovník divadla Radek Škeřík.

Nejmladší členové LAIKu v čele s hlavní hrdinkou Annou Počepickou ztvářející Marušku svým obrovským nadšením i pěveckými a hereckými kvalitami premiérové publikum zcela odzbrojili. Až dojatí diváci začínající herce odměnili dlouhým potleskem. Premiéra se opět vydařila na jedničku!

„Pro naše mladší herce šlo o skutečně velkou výzvu, protože to bylo

jejich první setkání s muzikálem, ale právě prokázali, že i s tímto žánrem se dokážou skvěle popasovat,“ nešetřil po premiéře slovy chvály ani Zdeněk Rumpík.

Pokud se vaše děti či vnoučata také nestydí, milují pozornost, projevují zájem o divadlo a je jim do 12 let, pak právě pro ně je určený

KONKURZ do Mladého divadelního studia LAIK, které chce rozšířit své řady. Konkurz se uskuteční v pátek **19. ledna** od 15 hodin v Malé scéně ve dvoře. Více informací naleznete na www.vcd.cz. RaS

↑ DVANÁCT MĚSÍČKŮ V NOVÉ POHÁDCE STUDIA LAIK, FOTO P. ŠEDIVÝ

↓ A. POČEPIČKÁ JAKO MARUŠKA, FOTO P. ŠEDIVÝ

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN PROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov[®]
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComArt

BARTH

HAK

EUROVIA

VCEB
ČLEN SKUPINY ENTERA

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

KBS
Radio

BEAT
RADIO

Country
RADIO

88.0
FM

BUSTV
ZÁBAVNĚJŠÍ CESTOVÁNÍ

PARDUBICE
ZIVE

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVOĐAJ LEDEN 2024 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. DOHNAL, PAN KAPLAN MÁ TRÍDU RÁD, FOTO P. ŠEDIVÝ